

Madame Frisch (haltet en z'ruck).

Herr Ledig thien Se nur das nitt! . . . (fir sich) was isch z'mache? . . . was soll i afange? . . . ich ka-n-em doch d'Ursach nitt sage . . . 's wàr lächerlig! . . . (lüt) glaüwe Se mir . . . 's wird sich noch alles arrangiere . . . dà Herr trumpiert sich, wenn er meint, ich will ne hirothe.

G'sang.

Ich ha ihn jo noch gar nie g'sàh,
Wie will ich ihm mi Hand denn gà,
Das ka jo ganz un gar nitt si!
Mir hàn uns jo längst Treüe g'schwore
Un hàn se g'halte bis dohi,
Ich ha ihn jo noch gar nie g'sàh,
Wie will ich ihm mi Hand denn gà,
Das ka jo ganz un gar nitt si

Mitmander. { Mir hàn jo g'schwore,
Ass mir uns immer wànn versteh,
In keine G'fahre
Soll unser Schwur nie untergeh!

Allons, Herr Ledig, kämme Se, mr wànn geh lüege, eb dr Tisch g'ristet isch (se nimmt en am Arm un fiehrt ne halwer mit G'walt züer Thüre-n-üse rechts).

IX. Uftritt.

Herr Krach (kunnt hinte-n-ine).

Was me doch im e Hüs alles erfahre ka in ere kurze Zit, we me drin d'Chance hat wie ich, e-n-alte Liebschaft wieder az'knüpfe vo frieih're Zite! . . . Triff ich jetz do nitt züefällig 's Trinele a, wo-n-ich als eso gern g'sàh ha frieier un erfahr, ass es d'Schwester

isch vo dr Madame Frisch . . . 's isch noch allewil schön, 's Trinele! . . . un ich ha's décidément noch allewil gern, un es glaüb mich . . . natirlich ha-n-ich's derno glich alles üsg'frotg iwer d'Madame Frisch un do ha-n-ich sunderbare Sache-n-erfahre . . . Schint's hat se sich welle verlowe hit am Nachtesse wit ihrem Liebhawer, hat ne awer abdankt grad vor ebb mr aku sin, denn me hat ne g'sàh, un mir eigentlig o, zornig furtrenne . . . küm si mr do gsi, so hat se ne wieder lo z'ruckriefe un jetz, wo-n-er doch do isch, so thüet se mir wieder Hoffnung mache . . . do isch ebbes nitt recht oder das müess e capriziose Dame si . . . décidément ich hiroth glaüb lieber 's Trinele . . . 's hat mr o g'sàit, ass d'Madame Frisch famos awerglatiwisch isch . . . se thàt unter anderm fest behäupte, ass ihre erste Mann g'storwen-isch, wil se-n-emol drizehne am Tisch g'sesse sin . . . halt! . . . e-n-Idee! . . . isch's ebbe jetz wieder dr Fall un macht se die Manöver, fir's z'verhiete? . . . Voyons, mr wànn emol zähle, wie viel as ig'lade sin (er geht ans Fenster) dert sin se schön alle binander im Garte . . . zwei, viere, die drei dert uf em Bank sin siwene, dà dicke Herr dert unterm Baüm sin achte . . . dert e Herr un e Dame, wo spaziere gehn, sin zehne . . . sie un ihr Liebhawer sin zwölfe, ihre-n-Oncle un ich sin vierzehne . . . 's isch ganz das . . . also vor ebb mir aku sin, sin's zwölfe gsi . . . wo se g'hört hat, ass dr Oncle kunnt, denn vo mir isch kei Red gsi uf dr Postkarte, so hat se nit bessers wisse z'mache, as ihre Liebhawer e wenig z'misshandle, ass er blàit hat un nitt hat welle z'Nacht esse . . . ebber anders hätt se natirlich nitt kenne furtschicke . . . derno sin's wieder zwölfe gsi . . . wo awer dr Oncle mich presentiert hat, so hat se dr Andre gli wieder lo hole, fir ass mr vierzehne sin un jetz hat se im Oncle wohrschinlig nur g'sàit, ich soll dobliwe, fir ass se nitt wieder drizehne sin . . . ich sieh scho, ich hiroth lieber 's Trinele . . . 's isch besser . . .